

[Merete Bjørn Haussen.]

ling, vil jeg gerne her bede ministeren, hvis det er ham muligt, give tilsagn om at bringe beskæftigelsesstatistikken omkring denne uddannelse i orden. Det ligger jo sådan, at vi i dag kun råder over en ikke særlig fyldestgørende statistik over ca. halvdelen af de hidtil uddannede husholdningslæreres beskæftigelsesforhold. Ikke mindst for de stærkt kvindedominerede fag er der i disse år et betydeligt behov for at følge beskæftigelsesudviklingen, fordi den er med til at vise; at det ikke er nok at skabe den lige adgang for kvinderne til uddannelserne; man må også sætte ind på at skabe de lige vilkår både til at gennemføre og til at bruge uddannelserne.

Forbrugerrådet berører i henvendelsen også det koordinerings- og integrations-spørgsmål, som var et hovedpunkt for mig ved første behandling. Jeg er tilfreds med de oplysninger, der er fremgået af udvalgsarbejdet om den integration, der nu sker af de erhvervsfaglige uddannelser på levnedsmiddelområdet, men nok noget mindre tilfreds med de herskende tilstande, for så vidt angår beslægtede uddannelser, der ligger på samme niveau, som denne uddannelse nu bliver anbragt på. Jeg vil gerne have bekræftet af ministeren, at de koordineringsbestræbelser, som ministeriet har til hensigt at udfolde, venter man at se konkrete resultater af, inden loven træder i kraft den 1. august 1974. Der er her tale om et så tilpas langt tidsrum, at der må være mulighed for at nå resultater, inden loven skal have virkning.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale de stillede ændringsforslag og lovforslaget.

Samuelson: Da vi havde dette lovforslag til første behandling, var jeg meget betænkelig ved det, og jeg var bange for, at vi ikke kunne nå til enighed om det. Derfor synes jeg, det er meget glædeligt, at udvalgsarbejdet har fået det forløb, det har fået, og jeg vil også gerne takke undervisningsministeren for den imødekommenhed, han har vist over for de tanker, udvalget har gjort sig.

Jeg skal ikke her forlænge debatten, men bare pege på de tre væsentlige ting: for det første at det bliver muligt at nøjes med en

3-årig uddannelsesetid, hvis man har haft 1/2 år på en husholdningsskole. For det andet at ministeren har lovet at tage husholdningslærernes ansættelsesforhold i folkeskolen op ved lærerlovsrevisionen til næste år. Jeg mener, at vi derved kan nå til ikke alene at spekulere på husholdningslærernes ansættelsesforhold i folkeskolen, men også på en lang række andre faglæreres. Endelig vil jeg mene, at da det er den første af en række uddannelser, som vi vel kommer til at beskæftige os med; er det godt og sundt, at vi er nået til enighed og har fået lagt et vist niveau for disse uddannelser. Jeg mener, at der er nogle retningslinjer, der kan pege videre frem, og det vil jeg gerne takke ministeren for, samtidig med at jeg vil anbefale at stemme for ændringsforslagene.

Kristine Heltberg: Jeg skal ikke forlænge behandlingen her ved at gentage de mange smukke ting, der er blevet sagt om den foreliggende uddannelse, sådan som den er planlagt. Så vidt jeg kan se, er det, selv om jeg måske ikke er begejstret for alle ændringsforslagene, alt i alt en udmærket uddannelse. Det er givetvis et plus, at man i stedet for at fastsætte nogle formelle krav sætter nogle reelle kriterier op som adgangsgivende, og det er sikkert også meget vigtigt, at man lægger så stor vægt på løsningen af problemet om husholdningslæreres og andres placering i folkeskolen. Der er ændringsforslag, som måske ikke er nogen egentlig forbedring af lovforslaget, men alt i alt må man sige, at lovforslaget er at anbefale.

Poul Dam: Jeg tvivler ikke om, at udvalget har gjort et fortrinligt arbejde — det gør udvalg her i folketinget normalt — men lovforslaget skal jo vedtages ikke alene af de 17 medlemmer af udvalget, men også af de 162 øvrige medlemmer af folketinget. Og som et af disse menige medlemmer vil jeg gerne spørge, hvad meningen egentlig er? I betænkningen står der:

„Under hensyn til, at reglerne om mødepligt på husholdningslæreruddannelsesområdet bør svare til de regler, der til enhver tid gælder for andre uddannelser på tilsvarende niveau, og at der ikke på disse områder findes lovbestemmelser herom, men alene administrativt fastsatte